

Комінтернівський районний суд м.Харкова

Номер провадження І-кп/641/673/2024

Справа № 641/4322/24

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

03 жовтня 2024 року

Комінтернівський районний суд м. Харкова в складі:

головуючого судді – СУДДЯ

за участю секретаря судового засідання – СЕКРЕТАР

сторін кримінального провадження:

прокурора – ПРОКУРОР

захисника обвинуваченої – адвоката Бессонова В.А.,

обвинуваченої – ОСОБА_1

потерпілого – ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі Комінтернівського районного суду м. Харкова кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12024221150000749 від 15.05.2024 відносно:

[персональні дані обвинуваченої унеособлено]

обвинуваченої у вчиненні кримінального
121 КК України,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 15.05.2024 приблизно о 16 годині 30 хвилин, знаходячись за місцем свого мешкання, в [адресу унеособлено] разом з рідною сестрою ОСОБА_3 та її чоловіком ОСОБА_2 де під час сварки з ОСОБА_3 та ОСОБА_2 реалізуючи свій злочинний умисел спрямований на спричинення тяжких тілесних ушкоджень ОСОБА_2 з мотивів раптово виниклих неприязних відносин, з метою заподіяння тяжких тілесних ушкоджень останньому, взяла з кухні побутовий ніж, та усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, у вигляд спричинення тяжких тілесних ушкоджень ОСОБА_2 та бажаючи настання зазначених наслідків, підійшла до ОСОБА_2 який в цей момент виходив з будинку та в той час коли ОСОБА_2 А.О. повернувся до неї обличчям, стоячи напроти нього, на відстані витягнутої руки і тримаючи ніж в правій руці за рукоятку ножа, нанесла ОСОБА_2 один удар ножем в область грудної клітини зліва, спричинивши тим самим потерпілому тілесне ушкодження у вигляді колото-різаної рани лівого плеча, яке має ознаки легкого тілесного ушкодження та колото-різаного поранення грудної клітки зліва, що проникає до лівої плевральної порожнини, яке ускладнилось лівостороннім гемопневмотораксом (скупчення повітря і крові в плевральній порожнині), яке відноситься до тяжких тілесних ушкоджень за критерієм безпеки для життя, тим самим, ОСОБА_1 умисно спричинила ОСОБА_2 тяжке тілесне ушкодження, тобто умисне тілесне ушкодження, небезпечне для життя останнього в момент заподіяння.

У судовому засіданні ОСОБА_1 вину в інкримінованому їй кримінальному правопорушенні за ч. 1 ст. 121 КК України визнала повністю, широко покаялася та суду пояснила, що дійсно вона, 15.05.2024 приблизно о 16:30 год., перебувала за місцем свого мешкання, в [адресу унеособлено] разом з рідною сестрою ОСОБА_3 Р. В. та її чоловіком ОСОБА_2 А. О., де під час сварки з ними, взяла з кухні побутовий ніж підійшла до ОСОБА_2 який в цей момент виходив з будинку та в той час коли останній повернувся до неї обличчям, стоячи напроти нього, на відстані витягнутої руки і тримаючи ніж в правій руці за рукоятку ножа,

*2036*27825984*1*1*

нанесла йому один удар ножем в область грудної клітини зліва.

Даючи оцінку показанням ОСОБА_1 суд визнає їх правдивими і достовірними, оскільки вони послідовні, об'єктивно і досить повно відображають обстановку і обставини скоєного обвинуваченим кримінального правопорушення (злочину), пояснюють мотив скоєного, підстав для самообмови судом не встановлено.

Потерпілий ОСОБА_2 у судовому засіданні не заперечував щодо розгляду справи у порядку ч. 3 ст. 349 КПК України та просив призначити покарання ОСОБА_1 не пов'язане позбавленням волі.

Враховуючи, що ОСОБА_1 у судовому засіданні визнала свою вину у повному обсязі, не оспорювала обставини вчинення нею кримінального правопорушення, суд, на підставі ч. 3 ст. 349 КПК України, оскільки проти цього не заперечують учасники судового провадження, визнає недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються. При цьому суд з'ясував, чи правильно розуміють учасники зміст цих обставин, чи немає сумнівів добровільності їх позиції, а також роз'яснив, що у такому випадку вони будуть позбавлені права оскаржити ці обставини в апеляційному порядку.

Відповідно до ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006, при розгляді справ суди застосовують Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, 1950 року та практики Європейського суду з прав людини як джерело права.

Згідно ст. 17 КПК України ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.

Відповідно до п. 43 рішення Європейського суду з прав людини від 14 лютого 2008 року у справі «Кобець проти України» доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких та узгоджених між собою, а за відсутності таких ознак не можна констатувати, що винуватість обвинуваченого доведена поза розумним сумнівом. Розумним є сумнів, який ґрунтується на певних обставинах та допустимих відомостях, визнаних доказами, або відсутності таких відомостей і є таким, який змусив би особу втриматися від прийняття рішення у питаннях, що мають для неї найбільш важливе значення.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, критерієм доведення винуватості особи у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення є те, що саме прокурор має довести вину обвинуваченого поза межами розумного сумніву, ухвалюючи обвинувальний вирок, суд має бути переконаний поза межами розумного сумніву, що кожен із суттєвих елементів інкримінованого особі кримінального правопорушення є доведеним (справа Дж. Мюррей проти Сполученого Королівства).

З урахуванням викладеного, розглянувши кримінальне провадження в межах висунутого обвинувачення, дотримуючись принципу змагальності сторін та свободі в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, дотримуючись принципу диспозитивності, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створивши необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, суд приходить до висновку, що вина ОСОБА_1 «поза розумним сумнівом» знайшла своє повне підтвердження в ході судового розгляду кримінального провадження і дії ОСОБА_1 слід кваліфікувати за ч. 1 ст. 121 КК України, а саме як умисне тяжке тілесне ушкодження, тобто умисне тілесне ушкодження, небезпечне для життя в момент заподіяння.

Обираючи міру покарання, суд враховує ступінь тяжкості скоєного, обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання, дані про особу обвинуваченого.

[відомості про стан здоров'я унеособлено]

Обставиною, що пом'якшує її покарання є щире каяття.

Обставини, що обтяжують її покарання по справі відсутні.

Відповідно до ст. 65 КК України, пункту 1 постанови Пленуму Верховного Суду України № 7 від 24.10.2003 року «Про практику призначення судами кримінального покарання» суд, призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку має дотримуватись вимог кримінального закону й зобов'язаний враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання. Призначене покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого і попередження нових злочинів.

За таких обставин, для досягнення мети покарання визначеної ст. 50 КК України, суд вважає за необхідне призначити ОСОБА_1 покарання у вигляді позбавлення волі, оскільки

саме така міра покарання буде необхідною та достатньою для її виправлення, а також попередження вчиненню нових злочинів як обвинуваченою, так і іншими особами.

Відповідно до ст. 75 КК України суд, крім випадків засудження за корупційний злочин, при призначенні покарання у вигляді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі та позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість злочину, особу винного та інші обставини справи, дійде до висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Отже, враховуючи те, що обставини, що обтяжують покарання ОСОБА_1 відсутні та наявні обставини, які пом'якшують її покарання, відсутність претензій матеріального та морального характеру з боку потерпілого, відсутність тяжких наслідків від вчинення кримінального правопорушення, суд вважає можливим звільнити її від відбування основного покарання з випробуванням із застосуванням ст. ст. 75, п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КК України, оскільки ОСОБА_1 можливо виправити без реального відбуття покарання.

Запобіжний захід ОСОБА_1 до набрання вироком законної сили – не обирати.

Відповідно до ст. 72 КК України ОСОБА_1 зарахувати у строк покарання строк попереднього ув'язнення з 15.05.2024 року до 03.07.2024 року із розрахунку один день попереднього ув'язнення за один день позбавлення волі.

Підстави для застосування спеціальної конфіскації, передбаченої ст. ст. 96-1, 96-2 КК України – відсутні.

Цивільний позов по справі не заявлений.

Арешт накладений ухвалою слідчого судді Комінтернівського районного суду м. Харкова від 17.05.2024 року на: змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з підлоги у кімнаті), поміщено до паперового конверту, змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з землі на вулиці) поміщено до паперового конверту, кухонний ніж з рукояткою бежевого кольору, поміщено до паперового конверту - зняти.

Арешт накладений ухвалою слідчого судді Комінтернівського районного суду м. Харкова від 17.05.2024 року на: кросівки чорного кольору з білою підошвою, поміщено до картонної коробки; жіноча кофта синього кольору зі слідами РБК, поміщено до картонної коробки; жіночі штани рожевого кольору, поміщено до картонної коробки - зняти.

Питання про речові докази вирішити відповідно до ст. 100 КПК України.

Процесуальні витрати по даному кримінальному провадженню відсутні.

Керуючись ст. ст. 368, 370, 374 КПК України, суд –

У Х В А Л И В:

ОСОБА_1 [дату народження унеособлено] визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 121 КК України та призначити йому покарання у вигляді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років.

Відповідно до ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_1 від відбування покарання з випробуванням на строк 2 (два) роки, якщо вона протягом випробувального строку не вчинить нового злочину та виконає обов'язки, передбачені п.п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КК України, а саме:

- періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну свого місця проживання, роботи.

Запобіжний захід ОСОБА_1 до набрання вироком законної сили - не обирати.

Відповідно до ст. 72 КК України ОСОБА_1 зарахувати у строк покарання строк попереднього ув'язнення з 15.05.2024 року до 03.07.2024 року із розрахунку один день попереднього ув'язнення за один день позбавлення волі.

Арешт накладений ухвалою слідчого судді Комінтернівського районного суду м. Харкова від 17.05.2024 року на: змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з підлоги у кімнаті), поміщено до паперового конверту, змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з землі на вулиці) поміщено до паперового конверту, кухонний ніж з рукояткою бежевого кольору, поміщено до паперового конверту - зняти.

Арешт накладений ухвалою слідчого судді Комінтернівського районного суду м. Харкова від 17.05.2024 року на: кросівки чорного кольору з білою підошвою, поміщено до картонної коробки; жіноча кофта синього кольору зі слідами РБК, поміщено до картонної коробки; жіночі штани рожевого кольору, поміщено до картонної коробки - зняти.

Речові докази: змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з підлоги у кімнаті), змив РБК, змив з поверхні, зразок марлевого тампону (з землі на вулиці), кухонний ніж з рукояткою бежевого кольору, жіночу кофту синього кольору зі слідами РБК - знищити.

Речові докази: кросівки чорного кольору з білою підошвою, жіночі штани рожевого кольору - повернути ОСОБА_1 [дату народження унеособлено]

Речові докази: карту виїзду швидкої медичної допомоги №1454 від 15.05.2024 та DVD-R диск із аудіо-записом даного виклику зберігати в матеріалах кримінального провадження.

Речові докази: DVD-R диск з копією відеозапису з камер нагрудного відеоспостереження працівників УПП в Харківській області від Департаменту патрульної поліції Управління патрульної поліції у Харківській області зберігати в матеріалах кримінального провадження.

Вирок може бути оскаржений до Харківського апеляційного суду через Комінтернівський районний суд м. Харкова протягом 30 днів з дня його проголошення.

Судове рішення суду першої інстанції не може бути оскаржене в апеляційному порядку з підстав заперечення обставин, які ніким не оспорювалися під час судового розгляду і дослідження яких було визнано судом недоцільним відповідно до положень ч. 3 ст. 349 КПК України.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку. Засудженому та прокурору копія вироку вручається негайно після його проголошення.

[дані судді та підписи унеособлено]